

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Electro Brand”, reprezentată de avocatul Roman Stici,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Electro Brand” împotriva Primăriei municipiului Chișinău privind anularea parțială a actului administrativ, împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 02 aprilie 2019 SRL „Electro Brand”, reprezentată de avocatul Roman Stici, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la anularea parțială a actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19 februarie 2015 de către Gheorghe Plămădeală și Ivan Levițchi în calitate de co-fondatori și asociați, a fost fondată SRL „Electro Brand”. La 07 aprilie 2017, Direcția generală comerț, alimentație publică și prestări servicii a Primăriei municipiului Chișinău, a eliberat SRL „Electro Brand” autorizația/notificarea nr. 45198, privind „Prestarea serviciilor de închiriere a foisoarelor, mangalelor și altor obiecte” în Parcul „Valea Trandafirilor” din sectorul Botanica mun. Chișinău. La 28 noiembrie 2018 Pretura sectorului Botanica a Primăriei mun. Chișinău a emis în privința reclamantului schema de amplasare a unităților mobile de comerț ambulant, valabilă până la 27 noiembrie 2020.

A indicat reclamantul că, la 29 martie 2019 Primarul General interimar al Primăriei mun. Chișinău, Ruslan Codreanu, a emis dispoziția nr.153-d cu privire la eliberarea de către SRL „Electro Brand” a teritoriului destinat zonei de odihnă și agrement din parcul „Valea Trandafirilor”. Prin urmare, la 02 aprilie 2019 s-a adresat cu cerere prealabilă Primăriei mun. Chișinău, solicitând anularea parțială a dispoziției din motivul că urmează a fi executată până la 09 aprilie 2019, însă nu a primit nici un răspuns.

Reclamantul a specificat că actul emis este ilegal și urmează a fi anulat parțial, în partea ce ține de aplicarea prevederilor dispoziției respective activității economice a

reclamantului, menționate în autorizația/notificarea nr.45198 din 07 aprilie 2017, schema nr. 22 din 06 decembrie 2017 de amplasare a unităților mobile de comerț ambulant și schema din 28 noiembrie 2018 de amplasare a unităților mobile de comerț ambulant, valabilă până la 27 noiembrie 2020.

A menționat reclamantul că anterior, la 20 aprilie 2018, a depus acțiune împotriva Primăriei mun. Chișinău, Primarului mun. Chișinău privind anularea parțială a dispoziției nr. 225-d din 06 aprilie 2018, emisă de către Viceprimarul Primăriei mun. Chișinău Nistor Grozavu cu privire la interzicerea activității unităților comerciale și prestări servicii, eliberarea teritoriului și amenajarea zonei de odihnă și agrement din parcul „Valea Trandafirilor”.

Prin încheierea din 02 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins cererea privind suspendarea dispoziției nr. 225-d din 06 aprilie 2018, emisă de către Viceprimarul Primăriei mun. Chișinău Nistor Grozavu, până la emiterea pe cauza respectivă a deciziei judecătorești definitive.

Prin decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a casat încheierea din 02 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a suspendat dispoziția nr.225-d din 06 aprilie 2018, emisă de către Viceprimarul Primăriei mun. Chișinău Nistor Grozavu, până la emiterea pe cauza respectivă a deciziei judecătorești definitive.

Astfel, a susținut reclamantul că dispoziția nr.153-d din 29 martie 2019, emisă de către Primarul General interimar al Primăriei mun. Chișinău, Ruslan Codreanu, este ilegală, deoarece aceasta a fost emisă în privința aceluiași agent economic și referitor la suspendarea activității acestuia, însă instanța de judecată a dispus suspendarea evacuării bunurilor acestuia din cadrul parcului „Valea Trandafirilor” or, în conformitate cu art. 254 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, rămân irevocabile hotărârile judecătorești emise de instanța de recurs, după examinarea recursului.

A precizat reclamantul că dispoziția contestată, a fost emisă contrar normelor materiale și procedurale de inițiere, desfășurare și lichidare a afacerii, precum și de control asupra afacerii. Or, interzicerea în temeiul dispoziției a desfășurării activității economice în cadrul Parcului „Valea Trandafirilor”, constituie în sine o ingerință ilegală și lipsită de temei juridic.

De asemenea, dispoziția ilegal interzice desfășurarea de către reclamant a activității sale economice ori, nu există o justificare legală în vederea eliberării de către reclamant a teritoriului din parcul „Valea Trandafirilor” în care acesta își desfășoară legal activitatea sa economică.

La 05 aprilie 2019, reclamantul a înaintat o cerere privind concretizarea pretențiilor, solicitând anularea parțială a dispoziției nr. 153-d din 29 martie 2019, în partea ce ține de demontarea și/sau evacuarea de către SRL „Electro Brand”, a unităților de comerț ambulant și prestări servicii, precum și demontarea și/sau evacuarea foisoarelor, a altor dispozitive/accesorii și a căilor de acces din lemn, amplasate pe teritoriul zonei de odihnă și agrement din Parcul „Valea Trandafirilor”, menționate în autorizația/notificarea nr. 45198 din 07 aprilie 2017, schema nr. 22 din 06 decembrie 2017 de amplasare a unităților mobile de comerț ambulant și schema din 28 noiembrie 2018 de amplasare a unităților mobile de comerț ambulant, valabilă până la 27 noiembrie 2020, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Electro Brand” împotriva Primăriei municipiului Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Electro Brand”, prin intermediul avocatului Roman Stici împotriva hotărârii din 17 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut ca este neîntemeiat argumentul apelantului/recurentului precum că, la emiterea actului administrativ s-au admis încălcări de procedură și a normelor de drept material. Or, în ședința de judecată nu s-a demonstrat acest fapt, dimpotrivă s-a stabilit că dispoziția a fost emisă cu respectarea legii, procedurii și competenței și careva motive pentru anulare lipsesc.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului/recurentului precum că hotărârea primei instanțe este ilegală. Analizând conținutul hotărârii contestate, s-a reținut că hotărârea instanței de fond este una legală și motivată, cu referire la normele de drept material și procedural, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, fapt care se încadrează în asigurarea părților a dreptului la un proces echitabil, garantat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

La 05 august 2020 SRL „Electro Brand”, reprezentată de avocatul Roman Stici, a depus recurs împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este insuficient de motivată și urmează a fi casată deoarece soluția adoptată contravine normelor legale și argumentelor enunțate de către recurent.

Totodată, susține recurentul că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, înglobează, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor. A mai relatat recurentul că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță internă care nu și-a motivat decât pe scurt hotărârea, prin preluarea motivării instanței inferioare, trebuia să analizeze în mod real chestiunile esențiale ce i-au fost supuse judecării.

Recurentul a menționat că suspendarea activității agentului economic, care își desfășoară activitatea în baza actelor permissive eliberate de autoritățile publice, în baza autorizațiilor de funcționare, poate fi realizată prin prisma suspendării respectivelor acte permissive, acțiuni care se pot desfășura în ordinea prevăzută de lege, încălcarea căreia este contrară normelor legale în condițiile în care legea instituie expres și în mod imperativ condiția respectivă.

Consideră recurentul că dispunerea prin dispoziția contestată a suspendării activității economice a SRL „Electro Brand”, în lipsa unei dispoziții privind suspendarea actelor permissive eliberate acestora, contravine prevederilor legale.

A relatat recurentul că în speță, nici intimatul și nici instanța de apel nu au justificat necesitatea suspendării activității SRL „Electro Brand” în locul de desfășurare a acesteia, specificat în dispoziția contestată și nu au respectat procedura legală de realizare a acestei suspendări.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 27 mai 2020, în lipsa participanților la proces, fiind expediată în adresa participanților, prin intermediul poștei electronice la data de 18 iulie 2020 (f.d.15), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, SRL „Electro Brand”, reprezentată de avocatul Roman Stici, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ, a depus recursul la 05 august 2020, respectând termenele procedurale.

La 24 august 2020 în adresa intimatului, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă referință pe marginea cererii de recurs depusă de SRL „Electro Brand” nu a fost depusă.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către SRL „Electro Brand”, reprezentată de avocatul Roman Stici, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Electro Brand”, reprezentată de avocatul Roman Stici, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh